

Ulise

Necorupb

ULISE

Ce faci atâtea nopți fără mine
prea neuitata clipei ce vine? -
te leagănă gândul meu singuratic,
izvor nevăzut în stratul freatic!...
Alerg după chipului tău care pieră,
pe holuri de vis, cu false unghere,
și răsuflarea-mi străină se curmă
pe ultima ușă trântită în urmă...
Pereții ovali se-nțorc în oglindă,
în colțuri nătânge vor să mă prindă,
și gânduri haine, plutind prin odaie,
cu cioburi de visuri vor mă taie.

De unde te știu și câți ani trecuă
în urbea în care norocul se fură?
Ce daruri de preț mai sunt prin vitrine,
în șopul ornat cu lucruri străine?
Câți doctori mai ies în științe exacte
și cum se mai vinde sticla de lapte?
Ce mobile noi se mai urcă pe scară?
Nici nu mai stiu, e iarnă e vară...?!

O clipă se leagănă gândul alene,
pe punte Ulise, vrăjit de sirene,
adoarme cu mâna în barba-i țepoasă
și visul îl poartă departe, spre casă.
Vis rătăcit prin hăuri flămânde...!
Dar unde-i e casa și țara, pe unde?